

Overfor Hrr. B.'s Svar paa mit første Spørgsmaal skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at jeg unægtelig paa ingen Maade anser Hustruens Arbejde i Hjemmet for værdiløst, men at jeg anser det for aldeles umuligt at værdsætte det paa nogen anden retfærdig og praktisk Maade end ved at give hende lige Andel med Manden i hele hans Fortjeneste, jfr. min ovennævnte Artikel i Kvinden og Samfundet 1885 S. 33 o. fl. Jeg henviser i øvrigt herom til Professor Goos's lærerige Afhandling i „det 19. Aarhundrede“ for 1876 S. 71 o. flg. en Bog, som jeg haaber, det ikke vil være Hr. B. for vanskeligt at faa fat i. Professor Goos anførte da nogle Udtalelser af den norske Lovkommission og Stuart Mill, som han ganske tiltræder, og siger (S. 73): „Det er derfor retfærdigt ikke alene, at hun (o: Hustruen) anerkjendes for Deltagende i Erhvervets Udbytte, men ogsaa at hendes Andel er lige saa stor som Mandens. I Hustruens Virksomhed er der et Moment af moralsk Værd, der ikke kan udraabes efter Markedspris, og som kun paa denne Maade kommer til sin Ret.“ Saavidt jeg husker, har man jo ogsaa i enkelte af de nordamerikanske Fristater, hvor man har indført Særejesystemet, forsøgt at praktisere Lønning for Hustruen efter gængse Markedspriser men opgivet det som „fuldstændig uigjennemførligt“. Jeg kunde nok ønske at vide, hvorledes Hr. B. tænker sig det udformet.

Svend Høgsbro.

Dagmartheatret.

Forfatterinderne har i den forløbne Del af Saisonen været stærkt fremme i Repertoiret: to ny Stykker, Erna Juel-Hansens „Aftenen før —“ og Emma Gads „Et Sølvbryllup“ er spillet jævnsides med Anne Ch. Lefflers fra i Fjor kendte „Den Kjærlighed!“

I høi Grad glædeligt er det, at Kvinderne lidt efter lidt, med smaa, forsigtige Skridt, forlader den lille lune Plet i Digterhaven, som de hidtil næsten udelukkende har dyrket, Novellen og Romanen, og rover sig ud paa Dramaets aabne Mark. Der er jo næppe Tvivl om, at ogsaa Kvinder sidder inde med dramatisk Talent, og det er høist ønskeligt, at deres særegne Iagttagelser, deres særlige Opfattelse af Personer og Forhold ogsaa kommer frem paa Skuepladsen, saa vi faar ny Mennesker at se og ny Sider af Livet, og saa Kvinderne fra denne Theatrets „Prækestol“